

S SEJE
OBČINSKE SKUPŠČINE

V stečaj tudi Žimnica

In kakšno je bilo poročilo drugega kolektivnega poslovnega organa, tokrat iz Žimnice, ki je bilo posredovano delegatom? Lahko bi rekli, da zelo dolgo, zelo obsežno, kar pa je povsem razumljivo, če gre za primer tako malomarnega in neodgovornega poslovanja, kot ga je ta organ imel priliko spoznati v Žimnici. Začasni organ družbenega varstva je svoje delo usmeril predvsem v sanacijo te delovne organizacije. Najprej so izvedli inventurni popis (bilo ga je spričo neurjenih razmer in skladišč na sedmih lokacijah težko speljati), nato pa sanacijski program. Za normalno poslovanje Žimnice bi bilo potrebno pridobiti 3 stare milijarde din, s katerimi bi krili izgube v letih 1978-1979 ter predvide-

no izgubo v letu 1980 in v okviru tega za kritje nepokrite investicije 850 milijonov starih dinarjev, za obratna sredstva v višini 450 starih milijonov in za minimalno novo investicijo okrog 250 starih milijonov. Med glavnimi vzroki za nastalo stanje so: nestrokovno delo, slaba organizacija dela, nevestno gospodarjenje.

Odstavljeni vodilni delavci so bili prerazporejeni na druga delovna mesta. Delovna organizacija tudi ni imela ustreznega cenika. Za 7 starih milijard realizacije je bilo v Žimnici 7 trgovskih potnikov, kar je predstavljalo velik strošek v samem poslovanju, saj je samo za plačilo potnih stroškov bilo izdanih 240 starih milijonov. Ob tem še to, da je od skupno 130 zaposlenih kar polovica delala v režiji. Organ družbenega varstva je ukinil popoldansko izmeno, saj je v njej delalo manjše število delavcev, ker jim je to zaradi njihovih družinskih razmer odgovarjalo, delovni učinki te izmene pa so bili slabi. Pa tudi z delovno disciplino v Žimnici se je moral začasni organ večkrat srečati, vendar ukrepanje spričo nesklepčnosti disciplinske komisije ni bilo možno. Zaradi neporavnanih in že zapadlih finančnih obveznosti je SDK blokirala žiro račun delovne organizacije. To pa je povzročilo nepremostljive težave. Nastala situacija je zahtevala hitro in energično ukrepanje. Skupno z izvršnim svetom je organ družbenega varstva intenzivno pristopil k iskanju sanatorja. Vendar

Janko Šolmajer razrešen

Na julijski skupščini so delegati vseh treh zborov občinske skupščine soglasno sprejeli predlog o razrešitvi Janka Šolmajerja kot podpredsednika občinskega izvršnega sveta. Ob tej priložnosti so se mu tudi iskreno zahvalili za njegovo večletno uspešno delovanje. Janko Šolmajer je s 1. julijem 1980 prevzel novo odgovorno dolžnost kot predsednik poslovnega organa SOZD BIVET.

(nadaljevanje s strani 1)

številni razgovori z delavci organizacije, poslovnimi partnerji Žimnice kot tudi z banko, niso dali željenih rezultatov. Zato je delavski svet Žimnice 2. julija sprejel sklep za uvedbo postopka prisilne poravnave med Žimnico in njenimi upniki.

Na osnovi tega sklepa je temeljno sodišče v Ljubljani sprejelo 7. julija sklep, s katerim od Žimnice zahteva, da do 8. avgusta 1980 predloži sodišču poročilo o gospodarsko finančnem stanju dolžnika in seznam upnikov z navedbo njihovih firm, sedežev ter višino njihovih terjatev. In, v kolikor do navedenega dne Žimnica ne bo pred-

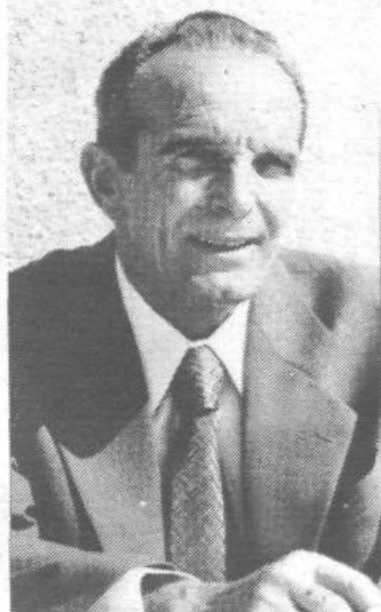
Vrtec v Vnanjih goricah poimenovan

Soglasno so delegati potrdili sklep o poimenovanju vzgojnovarstvene ustanove v Vnanjih goricah po znani aktivistki in revolucionarki, domačinki Mariji Novak.

ložila navedene dokumentacije, bo sodišče uvedlo uvodoma stečajni postopek.

Iz poročila pa je bilo razvidno še to, da je temeljno sodišče na osnovi sklepa delavskega sveta DO Žimnica v uvedbi postopka za prisilno poravnavo, razpisalo rok za uvedbo postopka prisilne poravnave za 16. julij 1980. Ta narok ni uspel in zato je na osnovi sklepa stečajnega senata temeljnega sodišča v Ljubljani, stečajni postopek uveden.

Poročilo so delegati sprejeli hkrati z obvestilom, da bo dokončno poročilo ta organ družbenega varstva podal na septembrski seji občinske skupščine. (Mimogrede povedano, v tej delegatski prilogi ga tudi objavljamo!)

BILI SO
MED NAMI

Jože Jamnik

Težko in presunljivo je bilo slovo krajana Roba in celotnega velikolaškega območja od Jožeta Jamnika tistega sončnega avgustovskega dne. Kratka a huda bolezen je ugasnila njegovo življenje. Tamkajšnji ljudje, aktivisti in prijatelji so ga poznali in srečevali dolga leta in desetletja kot enega redkih in požrtvovalnih odbornikov odnosno delegatov robarskega predela, kot aktivnega družbenopolitičnega delavca, ki je znal skupščinskim organom predstaviti krajevne probleme tako, da je ob tem objektivno ocenil tudi probleme drugih ter jih ob razreševanju usklajal tudi v širšem, ne samo lokalnem merilu. Krajan Roba se zavedajo, da je bil Jože Jamnik izreden človek in osebnost, zato so mu tudi v političnem pogledu mnogo zaupali. Znal je postavljati stvari na pravo mesto. Danes smelo trdijo, da je bil dober del dela v družbenopolitičnih organizacij in delegatske baze na Robu, v krajevni skupnosti, za katero se je razdal – njegovo osebno delo. Svojo kmečko naravo je plemenitil z izrednim občutkom za naravne lepote in koristi človeka. Njegova osebnost je izžarevala dobrohotnost, nenavadno življenjsko silo in vedrino. Vse poverjene mu naloge je opravljal z močjo razsodnega uma in žarom dobrega srca, pri čemer je pokazal vedno razvit občutek za potrebe in napredek širše družbene skupnosti.

Lahko bi v tem skromnem zapisu naštevati nepregledno listo opravljenih dolžnosti, nalog in funkcij. Pa saj daleč naokrog Roba vsi dobro vedo, da na tem območju v povojnem času ni bilo stvari, kjer ne bi bila prisotna njegova osebnost. Zaupal je vase, a nikoli ni bil prestrog in brezobziren v presoji drugih.

Njegova izguba pomeni za krajan Roba danes veliko vrzel, s hvalenostjo pa se bodo ti ljudje spominjali Jožeta Jamnika kot človeka, ki je po svojem značaju, naravi in v odnosu do soljudi bil vzpodbuden in posnemanja vreden tovariš.

